

Ojca, bo Ojciec większy jest ode Mnie. A teraz powiedziałem wam o tym, zanim to nastąpi, abyście uwierzyli, gdy się to stanie. Już nie będę z wami wiele mówił, nadchodzi bowiem władca tego świata. Nie ma on jednak nic swego we Mnie. Ale niech świat się dowie, że Ja miłuję Ojca, i że tak czynię, jak Mi Ojciec nakazał.

Offertorium (Ps 67:29–30)

Confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis: a templo tuo, quod est in Ierúsalem, tibi offerent reges múnera, allelúia

Utwierdź to, Boże, czegoś w nas dokonał. Przez wzgląd na Twoją świętynię, która jest w Jeruzalem, niech królowie złożą Ci dary, alleluja.

Sekreta

Múnera, quæsumus, Dómine, obláta sanctífica: et corda nostra Sancti Spíritus illustratione emúnda.

Prosimy Cię, Panie, uświęć złożone dary i oczyść nasze serca światłem Ducha Świętego.

Prefacja o Duchu Świętym. W Kanonie odmawia się własne modlitwy, tak jak podczas Wigilii.

Communio (Dz 2:2; 2:4)

Factus est repente de cælo sonus, tamquam advenientis spiritus vehementis, ubi erant sedéntes, allelúia: et repléti sunt omnes Spíritu Sancto, loquéntes magnália Dei, allelúia, allelúia.

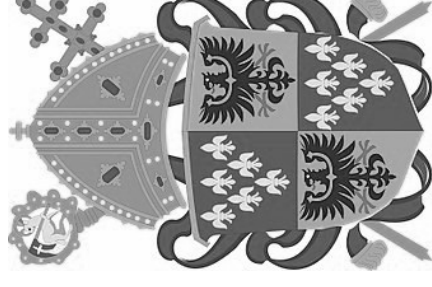
Nagle dał się słyszeć z nieba szum jakby nadchodzącego wichru gwałtownego tam gdzie przebywali, alleluja. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym i mówili o wielkich sprawach Bożych, alleluja, alleluja.

Modlitwa po Komunii

Sancti Spíritus, Dómine, corda nostra mundet infusio: et sui roris íntima aspersióne fecúndet.

Panie, niech tchnienie Ducha Świętego oczyści nasze serca, i użyźni je rosą Jego łaski.

WIGILIA ZESŁANIA DUCHA ŚWIĘTEGO ORAZ MSZA ŚWIĘTA W DZIEŃ PIĘDZIESIĄTNICY WEDŁUG KSIĄG LITURGICZNYCH SPRZED 1955 R.

DUSZPASTERSTWO WIERNYCH TRADYCJI ŁACIŃSKIEJ
W ARCHIDIECEZJI WROCŁAWSKIEJ

2019

”Oto misterium Pięćdziesiątnicy: Duch Święty oświeca ducha ludzkiego, a objawiając ukrytego w Niego, czyli być «wyrażeniem i narzędziem miłości, która od Niego emanuje» (Deus caritas est, 33). Razem z Maryją, tak jak w chwili swych narodzin, Kościół modli się dzisiaj: «Przyjdź, Duchu Święty! Przyjdź, Duchu Święty, napełnij serca swoich wiernych i zapal w nich ogień swojej miłości!» Amen.”

Benedykt XVI, Homilia w uroczystość Zesłania Ducha Świętego 2006

Niniejszy mszałik przygotowany jest w celu wyjaśnienia obrzędów i edukacji liturgicznej wiernych. Teksty liturgiczne wraz z tłumaczeniami oraz grafiki pochodzą z:

- *Mszалу Rzymskiego z dodaniem nabożeństw nieszpornych* autorstwa O. Gaspara Lefebvre (Poznań 1932)
- *Mszalu Rzymskiego* autorstwa benedyktynów tyńskich (Poznań 1963)
- *Missale Romanum* wyd. Typis Polyglotis Vaticanis (1927) oraz Pustet (1899)

W niektórych przypadkach wykorzystano cyfrową wersję powyższych tekstów opublikowaną na portalu divinumofficium.com.

Krótki cytat z homilii Benedykta XVI pochodzi z *L'Osservatore Romano* (8/2006)

Teksty czytań opatrzone komentarzem i wyjaśnieniem zaczerpnięto z *Biblii Tysiąclecia Online* (Poznań 2003). Zostały one wykorzystane na mocy prawa cytatu (art. 29. Ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych). Prawa autorskie do nich posiada wyd. Pallotinum. Tekst Biblii Tysiąclecia jest oficjalnym tekstem Kościoła w Polsce zatwierdzonym do stosowania w liturgii.

opracowanie: M. Rumina, E. Wolański, M. Skarupski
nadzór merytoryczny ks. dr Ireneusz Bakalarczyk
skład i łamanie: Michał Siemaszko

email: tradycja@archidiecezja.wroc.pl

Flecte quod est rigidum,
fove quod est frigidum,
rege quod est devium.

Da tuis fidelibus,
in te confidentibus,
sacrum septenarium.

Da virtutis meritum,
da salutis exitum,
da perenne gaudium.

Amen. Alleluia.

Nagnij, co jest harde,
Rozgrzej serca twarde,
Prowadź zabłąkane.

Daj Twoim wierzącym,
W Tobie ufającym
Siedmiorakie dary.

Daj zasługę męstwa,
Daj wieniec zwycięstwa,
Daj szczęście bez miary.

Amen. Alleluia.

Ewangelia (J 14, 23–31)

Zapowiedź Ducha Pocieszyciela

In illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Si quis diligit me, sermonem meum servabit, et Pater meus diliget eum, et ad eum veniemus et mansionem apud eum faciemus: qui non diligit me, sermones meos non servat. Et sermonem quem audistis, non est meus: sed eius, qui misit me, Patris. Hæc locutus sum vobis, apud vos manens. Paracletus autem Spiritus Sanctus, quem mittet Pater in nomine meo, ille vos docebit omnia et suggeret vobis omnia, quaecumque dixerit vobis. Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis: non quomodo mundus dat, ego do vobis. Non turbatur cor vestrum neque formidet. Audistis, quia ego dixi vobis: Vado et venio ad vos. Si diligere tis me, gaudere tis utique, quia vado ad Patrem: quia Pater maior me est. Et nunc dixi vobis, priusquam fiat: ut, cum factum fuerit, credatis. Iam non multa loquar vobiscum. Venit enim princeps mundi huius, et in me non habet quidquam. Sed ut cognoscatur mundus, quia diligo Patrem, et sicut mandatum dedit mihi Pater, sic facio.

W owym czasie rzekł Jezus swoim uczniom: Kto ma przykazania moje i zachowuje je, ten Mnie miłuje. Kto zaś Mnie miłuje, ten będzie umiłowany przez Ojca mego, a również Ja będę go miłował i objawię mu siebie». Rzekł do Niego Juda, ale nie Iskariota: «Panie, cóż się stało, że nam się masz objawić, a nie światu?» W odpowiedzi rzekł do niego Jezus: «Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go, i przyjdziemy do niego, i będziemy u niego przebywać. Kto Mnie nie miłuje, ten nie zachowuje słów moich. A nauka, którą słyszyście, nie jest moja, ale Tego, który Mnie posłał Ojca. To wam powiedziałem przebywając wśród was. A Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem. Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam. Nie tak jak daje świat, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze ani się lęka! Słyszeliście, że wam powiedziałem: Odechodzę i przyjdę znów do was. Gdybyście Mnie miłowali, rozradowałbyście się, że idę do

Alleluja(Ps 103:30)

Na słowa *Veni Sancte Spiritus* przyklęka sie.

Allelúia, allelúia

Emítte Spíritum tuum, et creabúntur, et re-
novábis fáciem terræ. Allelúia

¶ Veni, Sancte Spíritus, reple tuórum corda
fidélium: et tui amóris in eis ignem accén-
de.

Alleluja, alleluia

Zesłij Ducha Twojego, a powstanie życie i
odnowisz oblicze ziemi, alleluja.

¶ Przyjdź, Duchu Święty, napelnij serca
Twych wiernych i zapal w nich ogień
Twojej miłości.

Sekwencja

Blagalna sekwencja w poetyckiej formie opisuje działanie Ducha Świętego w duszach wiernych.

Veni, Sancte Spíritus,
et emítte cælitus
lucis tuæ rádium.

Przybądź, Duchu Święty,
Spuść z niebiosów wzięty
Światła Twego strumień.

Veni, pater páuperum;
veni, dator múnorum;
veni, lumen córdium.

Przyjdź, Ojcie ubogich,
Przyjdź, Dawco łask drogich,
Przyjdź, światłości sumień.

Consolátor óptime,
dulcis hospes ánimæ,
dulce refrigerium.

O najmiłszy z gości,
Słodka serc radości,
Słodkie orzeźwienie!

In labóre réquies,
in æstu tempéries,
in fletu solácium.

W pracy Tyś ochłodą,
W skwarze żywą wodą,
W płaczu utulenie.

O lux beatíssima,
reple cordis íntima
tuórum fidélium.

Światłości najświętsza,
Serc wierzących wnętrza
Podдай Twjej potędze.

Sine tuo númine
nihil est in hómine,
nihil est innóxium.

Bez Twojego tchnienia
Cóż jest wśród stworzenia,
Jeno cierni i nędzy.

Lava quod est sórdidum,
riga quod est áridum,
sana quod est saucium.

Obmyj, co nieświęte,
Oschłym wlej zachętę,
Ulecz serca ranę.

SOBOTA W WIGILIĘ ZESŁANIA DUCHA ŚWIĘTEGO

Stacja u św. Jana na Lateranie

„Wtedy wrócili do Jerozolimy z góry, zwanej Oliwną, która leży blisko Jerozolimy, w odległości drogi szabatowej. Przybywszy tam weszli do sali na górę i przebywali w niej: Piotr i Jan, Jakub i Andrzej, Filip i Tomasz, Bartłomiej i Mateusz, Jakub, syn Alfeusza, i Szymon Gorliwy, i Juda, brat Jakuba. Wszyscy oni trwali jednomyślnie na modlitwie razem z niewiastami, Maryją, Matką Jezusa, i braćmi Jego.” (Dz 1, 12-14)

Wigilia Pięćdziesiątnicy to wyjątkowy obchód w tradycyjnym rycie rzymskim. Tego dnia, podobnie jak w czasie Wigilii Paschalnej, dokonuje się poświęcenia źródła chrzcielnego i udziela się sakramentów chrztu i bierzmowania. Tradycja udzielania tych sakramentów w Wigilii Pięćdziesiątnicy pochodzi z pierwszych wieków chrześcijaństwa. Wspominają o tym w swoich pismach papież św. Syryjusz (384-399) i św. Leon I (440-461), powołując się na przykład św. Piotra, który w dzień Zesłania Ducha Świętego ochrzcił trzy tysiące osób.

LITURGIA SŁOWA – PROROCTWA

Po odmówieniu Nony w chórze. Kapłan i usługujący w szatach koloru fioletowego udają się procesyjnie do ołtarza, oddając mu cześć w zwykły sposób, kapłan całuje ołtarz na środku. Następnie odczytuje się proroctwa bez tytułu, święce na ołtarzu są zgazzone aż do początku Mszy podobnie jak w Wielką Sobotę. Na końcu proroctw odmawia się orację bez *Flectamus genua*. W tym czasie duchowni przyjmują do kościoła katechumenów, pouczają ich, odprawiają egzorcyzmy i przygotowują ich do przyjęcia Sakramentów Chrztu i Bierzmo-

wania.

Wybrane z kart Starego Testamentu czytania ukazują stopniowy rozwój dzieła Odkupienia i zapowiadają odrodzenie w Chrystusie i zesłanie Ducha Poczyszciela. Jest to przygotowanie do poświęcenia wody chrzcielnej, w której źródle zaczyna się odrodzenie i nawrócenie człowieka.

Proroctwo I (Rdz 22, 1–19)

Ofiara Abrahama

Pierwsze proroctwo to fragment Księgi Rodzaju. Ukazuje on heroiczną wiarę Abrahama, który wystawiony na bardzo ciężką próbę okazuje całkowite posłuszeństwo Bogu. Mądrość Abrahama nie jest mądrością ludzką, opartą o wybór tego, co słuszne według rozumu, ale prawdziwą pochodzącą od Boga mądrością, która nakazuje zaufać Stwórcy ze względu na jego Boski Autorytet.

W owych dniach Bóg wystawił Abrahama na próbę i rzekł do niego: «Abrahamie!» A gdy on odpowiedział: «Oto jestem» powiedział: «Weź twego syna, jedynego, którego milujesz. Izaak, idź do kraju Moria i tam złoż go w ofierze na jednym z pagórków, jakie ci wskażę». Nazajutrz rano Abraham osiodłał swego osła, zabrał z sobą dwóch swych ludzi i syna Izaak, narażał drzewa do spalenia ofiary i ruszył w drogę do miejscowości, o której mu Bóg powiedział. Na trzeci dzień Abraham, spojrzawszy, dostrzegł z daleka ową miejscowość. I wtedy rzekł do swych sług: «Zostaniecie tu z osłem, ja zaś i chłopiec pójdziemy tam, aby oddać pokłon Bogu, a potem wrócimy do was». Abraham, zabrawszy drwa do spalenia ofiary, włożył je na syna swego Izaak, wziął do ręki ogień i nóż, po czym obaj się oddalili. Izaak odezwał się do swego ojca Abraham: «Ojcie mój!» A gdy ten rzekł: «Oto jestem, mój synu» - zapytał: «Oto ogień i drwa, a gdzie jest jagnię na całopalenie?» Abraham odpowiedział: «Bóg upatrzy sobie jagnię na całopalenie, synu mój». I szli obydwa dalej. A gdy przyszedli na to miejsce, które Bóg wskazał, Abraham zbudował tam ołtarz, ułożył na nim drwa i związaawszy syna swego Izaak położył go na tych drwach na ołtarzu. Potem Abraham sięgnął ręką po nóż, aby zabić swego syna. Ale wtedy Anioł Pański zawołał na niego z nieba i rzekł: «Abrahamie, Abrahamie!» A on rzekł: «Oto jestem». Odpowiedział mu: «Nie podnoś ręki na chłopca i nie czyn mu nic złego! Teraz poznałem, że boisz się Boga, bo nie odmówiłeś Mi nawet twego jedynego syna». Abraham, obejmawszy się poza siebie, spostrzegł barana uwikłanego

Deus, qui hodierna die corda fidelium Sancti Spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodem Spiritu recta sapere; et de eius semper consolatione gaudere.

Kolekta

Boże, któryś w dniu dzisiejszym pouczył serca wiernych światłem Ducha Świętego, daj nam w tymże Duchu poznać co jest prawe i pociechaj. Jego zawsze się radować.

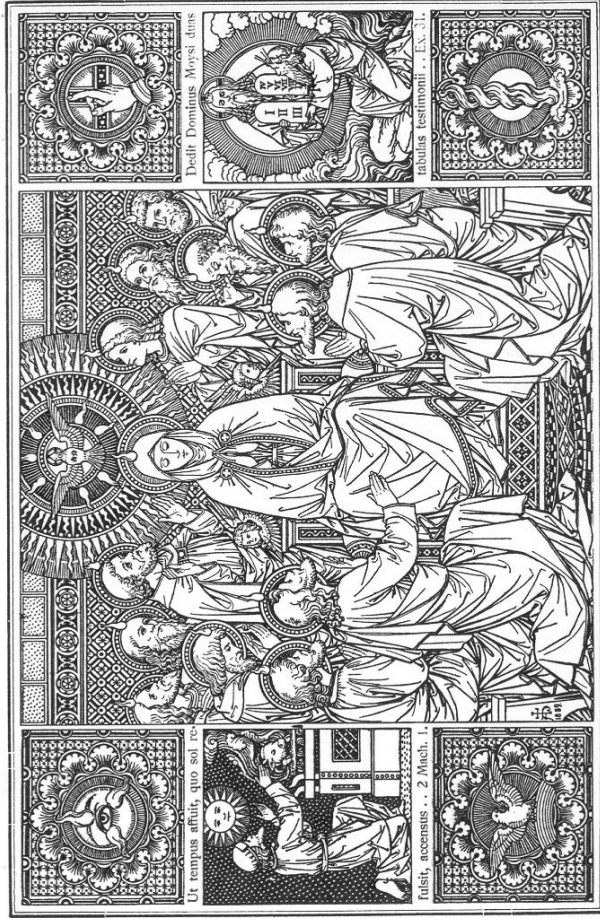
Epistoła (Dz 2, 1–11)

Wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym

Dar języków jest potwierdzeniem powszechnej misji Kościoła. Wszystkie narody są wezwane do słuchania Dobrej Nowiny.

Cum complerentur dies Pentecostes, erant omnes discipuli pariter in eodem loco: et factus est repente de coelo sonus, tanquam adveniēntis spiritus vehementis: et replevit totam domum, ubi erant sedentes. Et apparuerunt illis dispersitæ linguae tanquam ignis, sedtque supra singulos eorum: et repleti sunt omnes Spiritu Sancto, et ceperunt loqui variis linguis, prout Spiritus Sanctus dabat eloqui illis. Erant autem in Ierusalem habitantes Iudei, viri religiōsi ex omni natione, quæ sub coelo est. Facta autem hac voce, convēnit multitudo, et mente confusa est, quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes. Stupēbant autem omnes et mirabāntur, dicētes: Nonne ecce omnes isti, qui loquuntur, Galilæi sunt? Et quomodo nos audivimus unusquisque linguam nostram, in qua nati sumus? Parthi et Medi et Ælami et qui habitant Mesopotāniam, Iudeam et Cappadōciam, Pontum et Asiam, Phrygiā et Pamphylīam, Ægyptum et partes Libyæ, quæ est circa Cyrenen, et advenæ Romāni, Iudei quoque et Proselyti, Cretes et Arabes: audivimus eos loquentes nostris linguis magnalia Dei.

Kiedy nadszedł dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle spadł z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić. Przebywali wtedy w Jerozolimie poza Bożni Żydzi ze wszystkich narodów pod słońcem. Kiedy więc powstał ów szum, zbiegli się tłumnie i zdumieli, bo każdy słyszał, jak przemawiali w jego własnym języku. Pełni zdumienia i podziwu mówili: "Czyż ci wszyscy, którzy przemawiają, nie są Galilejczykami? Jakżeż więc każdy z nas słyszy swój własny język ojczysty? – Partowie i Medowie, i Elamici, i mieszkańcy Mezopotanii, Judei oraz Kapadocji, Pontu i Azji, Frygii oraz Pamfilii, Egiptu i tych części Libii, które leżą blisko Cyreny, i przybyłe z Rzymu, Żydzi oraz proszelci, Kreteńczycy i Arabowie – słyszymy ich głoszących w naszych językach wielkie dzieła Boże".

NIEDZIELA PIĘDZIESIĄTNICY

Stacja u św. Piotra

W dzień Pięćdziesiątnicy około godziny dziewiątej przed południem Duch Święty zstąpił pod postacią wicheru i ognia na uczniów zgromadzonych w wieczerniku. Msza święta odprawiana w porze przedpołudniowej jest uroczystym obchodem rocznicy tego wydarzenia. Świadomi swojej słabości prosimy Ducha Świętego aby umocnił to, czego dokonali w nas sakramenty Chrztu i Bierzmożenia i nieustannie obdarzał nas swoimi natchnieniami.

Introit (Mdr 1:7, Ps 67:2)

Spiritus Dómini replévit orbem terrárum, Duch Pański napełnił okrag ziemi, alleluia: et hoc quod cóntinet ómnia, ja: A Ten, który wszystko obejmuje, zna scientiam habet vocis, alleluia, alleluia, każde słowo, alleluja, alleluja, alleluja.

¶ Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ¶ Bóg wstaje, a rozpraszają się Jeieus: et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie go wrogowie i pierzchają przed Jego obliczem ci, którzy Go nienawidzą.

rogami w zaroślach. Poszedł więc, wziął barana i złożył w ofierze całopalnej zamiast swego syna. I dał Abraham miejscu temu nazwę "Pan widzi". Stąd to mówi się dzisiaj: «Na wzgórzu Pan się ukazuje». Po czym Anioł Pański przemówił głośno z nieba do Abrahama po raz drugi: «Przysięgam na siebie, wyrocznia Pana, że ponieważ uczyniłeś to, a nie oszczędziłeś syna twego jedynego, będę ci błogosławił i dam ci potomstwo tak liczne jak gwiazdy na niebie i jak ziarnka piasku na wybrzeżu morza: potomkowie twoi zdobędą warownie swych nieprzyjaciół. Wszystkie ludy ziemi będą sobie życzyć szczęścia [takiego, jakie jest udziałem] twego potomstwa, dlatego że usłuchałeś mego rozkazu». Abraham wrócił do swych sług i wyruszywszy razem z nimi w drogę, poszedł do Beer-Szeby. I mieszkał Abraham nadal w Beer-Szebie.

Modlitwa

Deus, qui in Abrahæ fámuli tui opere Boże, któryś w ofierze slugi swego, Abrahamo generi oboediéntiæ exéempla hama, dał ludziom przykład posłuszeństwa, et nostræ stwa, spraw abyśmy przetłumali złość na voluntatis pravitatém frángere, et tuórum szwej woli i we wszystkim wypełniali praceptórum rectitudinem in ómnibus we przykazania Twoje. adimplére. Per Dóminum nostrum.

Prorocstwo II (Wj 14, 24–31; 15, 1)

Przejsie Izraela przez Morze Czerwone

Drugie prorocstwo Wigilii Pięćdziesiątnicy opisuje Przejsie Izraelitów przez Morze Czerwone. Było ono warunkiem wyzwolenia Izraelitów z niewoli egipskiej i wprowadzenia do Ziemi Obiecanej. Jest to zapowiedź chrztu świętego, który wyzwała chrześcijan z jarzma szatana i wprowadza do Świętego Kościoła.

W owych dniach o świcie spojrzal Pan ze slupa ognia i ze slupa obloku na wojsko egipskie i zmusil je do uciezki. I zatrzymal kola ich rydwanów, tak ze z wielka trudnoscia mogli sie naprzód posuwac. Egipcjanie krzykneli: «Uciekajmy przed Izraelem, bo w jego obronie Pan walczy z Egipcjanami». A Pan rzekl do Mojżesza: «Wyciagnij rękę nad morze, aby wody zalaly Egipcjan, ich rydwany i jeźdźców». Wyciagnal Mojżesz rękę nad morze, które o brzasku dnia wróciło na swoje miejsce. Egipcjanie uciekając biegli naprzeciw falom, i pograżyl ich Pan w środku morza. Powracające fale zatopily rydwany i jeźdźców całego wojska faraona, którzy weszli w morze, ściągając tamtych, nie ocalał z nich ani jeden. Izraelici zaś szli po suchym dnie morskim, mając mur wodny po prawej i po lewej stronie. W tym to dniu wybawil Pan Izraela z rąk Egipcjan. I widzieli Izraelici martwych Egipcjan na brzegu morza. Gdy Izraelici widzieli wielkie dzieło, którego dokonał Pan wobec Egipcjan, ulękli się Pana i uwierzyli Jemu oraz Jego sludze Mojżeszowi. Wtedy Mojżesz i Izraelici razem z nim śpiewali taką pieśń ku czci Pana:

Pieśń Izraelitów (Wj 15:1-2)

Cantémus Dómino: glorióse enim honori-
ficátus est: equum et ascensórem projecit
in mare: adiutor et protéctor factus est
mihi in salutem, protéctor factus est mihi
in salutem,

¶ Hic Deus meus, et honorificábo eum:
Deus patris mei, et exaltábo eum.

¶ On Bogiem moim, więc chwalić
Go będę, Bogiem ojca mego, więc będę
Go sławić.

¶ Dóminus cónterens bella: Dóminus
nomen est illi. ¶ Pan wiedzcie boje. PAN jest imię Jego.

Modlitwa

Deus, qui primis temporibus impléta mi-
racula novi Testamenti luce reserásti, ut et
Mare Rubrum forma sacri fontis exsiste-
ret, et liberáta plebs ab Ægyptiaca servi-
tute christiáni pópuli sacramenta præfer-
ret: da, ut omnes gentes, Israëlís privi-
légium mérito fidei consecutæ, Spíritus tui
participatióne regeneréntur.

Boże, który światłem Nowego Testamen-
tu wyjaśniłeś cuda czasów poprzednich,
abyśmy w Morzu Czerwonym widzieli fi-
gurę świętej wody chrzcielnej, a w lu-
dzie wyzwolonym z niewoli egipskiej fi-
gurę ludu chrześcijańskiego, przyjmujące-
go święte Sakramenty, daj, niech wszyst-
kie narody przez wiarę zaszliżą na dosła-
pienie przywileju Izraela i przez udzielenie im Ducha Świętego zostaną w jedności
Tegoż odrodzone.

Proroctwo III (Pwt 31,22-30)

Napomnienie Mojżesza

Trzecie proroctwo Wigilii Pięćdziesiątnicy to pouczenie, jakie Mojżesz skierował do Izraelitów. Kościół kieruje je do wszystkich przygotowujących się do Chrztu świętego oraz do wszystkich ochrzczonych. Wzywa ono lud, aby zachował wierność swojemu Bogu.

Mojżesz napisał tę pieśń w owym dniu i nauczył jej Izraelitów. Pan dał taki rozkaz Jozueemu, synowi Nuna: «Bądź mężny i mocny, gdyż ty zaprowadzisz Izraelitów do ziemi, którą im poprzysiągłem, a ja będę z tobą». Gdy Mojżesz zakończył całkowicie pisanie tego Prawa w księdze, rozkazał lewitom noszącym Arkę Przymierza Pańskiego: «Weźcie tę Księgę Prawa i połóżcie ją obok Arki Przymierza Pana, Boga waszego, a niech tam będzie przeciwko wam jako świadek. Ja bowiem znam wasz upór i twardy kark. Oto jak długo żyję z wami, opornie postępowaliście względem Pana. Cóż dopiero po mojej śmierci?» «Zbierzcie u mnie wszystkich starszych z waszych pokoleń i zwierchników,

Pet te sciamus da Patrem,
Noseamus atque Filium,
Teque utriusque Spiritum
Credamus omni tempore.

Daj nam przez Ciebie Ojca znać,
Daj, by i Syn poznany był,
I Ciebie jedno Tchnienie Dwóch,
Niech wyznajemy z wszystkich sił.

Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paracito,
In sæculorum sæcula.

Niech Bogu Ojcu chwala brzmi,
Synowi, który zmartwychwstał,
I Temu co pociesza nas,
Niech hołd wieczystych płynie chwał —

Amen.
¶ Emite Spiritum tuum et creabuntur, al-
leluia
¶ Et renovabis faciem terræ, alleluia.

Amen.
¶ Ześlij Ducha Twego, a powstanie życie,
alleluja.
¶ I odnowisz oblicze ziemi, alleluja.

Modlitwa

Deus, qui (hodierna die) corda fidélium
Sancti Spíritus illustratióne docuísti: da
nobis in eódem Spírítu recta sápere; et de
eius semper consolatiónē gaudére...

Boże, Ty (w dniu dzisiejszym) pouczyłeś
serca wiernych światłem Ducha Świętego,
daj nam w tymże Duchu poznać, co jest
prawe i zawsze radować się Jego pocie-
chą...

Pieśń

Przez Twoje święte Ducha Zesłanie, Boży Synu! odpuść nam nasze zgrzeszenie:
Wierzymy żeś Ducha zesłał, Żywoteś nas naprawił;
Śmierci wiecznej nas zbawił, Świętą świętą moc zjawił.

Modlitwa po Komunii

Sancti Spiritus, Dómine, corda nostra
mundet infúsió: et sui roris íntima asper-
sione fecúndet.

Regina Caeli

Regina Caeli, lætare, alleluia,
Quia quem meruisti portare, alleluia,
Resurrexit, sicut dixit, alleluia,
Ora pro nobis Deum, alleluia.

HYMN DO DUCHA ŚWIĘTEGO

**Za publiczne odśpiewanie tego hymnu można w Uroczystość Pięćdziesiątnicy
uzyskać odpust zupełny.**

Veni Creator Spiritus,
Mentes tuorum visita,
Imple superna gratia,
Quætu creasti pectora.

Qui dicaris Paraclitus,
Altissimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, caritas,
Et spiritalis unctio.

Tu septiformis munere,
Digitus paternæ dexteræ,
Tu rite promissum Patris,
Sermone ditans guttura.

Accende lumen sensibus:
Infunde amorem cordibus:
Infirma nostri corporis
Virtute firmans perpeti.

Hostem repellas longius,
Pacemque dones protinus:
Ductore sic te prævio
Vitemus omne noxium.

Nieprzyjaciela odpędź w dal,
I Twym pokojem obdarz wraz,
Niech w drodze za przewodem Twym,
Minimy zło co kusi nas.

abym powiedział do ich uszu te słowa i wezwał przeciw nim niebo i ziemię na świad-
ków. Ponieważ wiem, że po mojej śmierci na pewno w przyszłości sprzeniewierzycie
się i odstąpicie od drogi, którą wam przykazałem. Dosięgnie was nieszczęście, gdy czy-
nić będziecie to, co jest złe w oczach Pana, gniewając Go czynami rąk waszych». Potem
wygłosił Mojżesz do uszu całej społeczności Izraela wszystkie słowa tej pieśni:

Pieśń Mojżesza (Pp 32:1–4)

Attēde, cœlum, et loquar: et áudiat terra Sluchajcie, niebios, a będę mówił, niech
verba ex ore meo. słucha ziemia mowy ust moich.

¶ Exspectétur sicut plúvia elóquium ¶ Niech splywa jak deszcz nauka moja i
meum: et descēdant sicut ros verba mea. niech zstąpią jak rosa słowa moje.

¶ Sicut imber super gramen et sicut ¶ Jak ulewa na trawę i jak krople dżdżu
nix super fœnum: quia nomen Dómini na zioła, gdyż imię Pańskie opiewać będę.
invocabo,

¶ Date magnítudinem Deo nostro: Deus, ¶ Oddajcie chwałę Bogu naszemu.
vera ópera ejus, et omnes viæ ejus judícia, Dzieła Boże są doskonałe, a wszystkie
drogi Jego sprawiedliwe.

¶ Deus fidélis, in quo non est iníqui- ¶ Bóg wierny i bez skazy, Pan sprawiedli-
tas: justus et sanctus Dóminus. wy i święty.

Modlitwa

Deus, qui gloriificatio fidélium et vita ju- Boże, chwała wiernych i żywocie sprawie-
stórum, qui per Móysen, fámulum tuum, dliwych, którzyś przez sługę swojego, Moj-
nos quoque modulatióne sacri cárminis żesza, pouczył nas śpiewem hymnu świę-
erudisti: univérsis géntibus misericórdiæ tego, dokonaj nad wszystkimi narodami
tuæ munus operáre, tribuendo beatitúdi- dzieła miłosierdzia swego, darząc szczęśli-
nem, auferendo terrórem; ut, quod pro- wością, oddalając trwogę, aby to, co było
nuntiátum est ad supplicium, in remédium zapowiedzią kary, stało się lekarstwem na
transferátur ætérnum. Per Dóminum. wieczność.

Prorocstwo IV (Iz 4,1–6)

Odrośl Pana

**Czwarte prorocstwo Wigilii Pięćdziesiątnicy to fragment Księgi Proroka Izaja-
sza. Ocalona z pogromu częstka Izraela stała się wybraną winnicą Bożą. Przez
cierpienia Bóg oczyścił winy narodu i otoczył go troskliwą opieką. Podobnie
spośród ludzkości Pan Bóg wybiera członków swojego Kościoła, który jest dzi-
siaj wybraną winnicą Bożą.**

Siedem niewiast uchwyci się jednego mężczyzny w ów dzień, mówiąc: «Swoją chleb
będziemy jadły i we własną odzież się ubierały. Dozwól nam tylko nosić twoje imię.
Odejmiij nam hańbę». W owym dniu Odrośl Pana stanie się ozdobą i chwałą, a owoc
ziemi przepychem i krasą dla ocalałych z Izraela. I będzie tak: Ten, kto pozostał żywy

na Syjonie, i który się ostał w Jeruzalem, każdy będzie nazwany świętym i wpisany do Księgi Życia w Jeruzalem. Gdy Pan obmyje brud Córy Syjońskiej i krew rozlaną oczyszczy wewnątrz Jeruzalem technieniem sądu i technieniem pożogi, wtedy Pan przyjdzie spocząć na całej przestrzeni góry Syjonu i na tych, którzy się tam zgromadzą, we dnie jak obłok z dymu, w nocy jako ośniewający płomień ognia. Albowiem nad wszystkim Chwała Pańska będzie osłona i namiotem, by za dnia dać cień przed skwarem, ucieczkę zaś i schronienie przed nawalnicą i ulewą.

Pieśń Izajasza (Iz 5:1-2)

Vinea facta est dllecto in cornu, in loco uberi.
 ¶ Et maceriam circumdedit, et circumfodit: et plantavit vineam Sorec, et aedificavit turrim in medio ejus.
 ¶ Et torcular fodit in ea: vinea enim Domini Sabaoth domus Israel est.

Modlitwa

Omnipotens sempiterno Deus, qui, per unicum Filium tuum, Ecclesiae tuae demonstrasti te esse cultorem, omnem palamem, fructum in eodem Christo tuo, qui vera vitis est, afferentem, clementer excollens, ut fructus afferat ampliores: fidelibus tuis, quos velut vineam ex Aegypto per fontem baptisimi transulisti, nullae peccatorum spinæ prævaleant; ut, Spiritus tui sanctificatione muniti, perpetua fruge ditentur. Per eundem Dominum . . . in unitate ejusdem.

Proroctwo V (Ba 3,9–38)

Mądrością jest księga przykazań Boga

Liturgia, przytacza nam mowę Proroka Barucha do przerażonych Izraelitów. Prorok poucza ich, co powinni czynić, by żyć w Bożym pokoju. Kościół uczy nas, że również nasze dusze - dusze ochrzczonych będą się cieszyć posiadaniem nieustannego pokoju, o ile zastosują się do życiodajnych i pełnych mądrości nauk, których nam Bóg przez swój Święty Kościół udziela.

Badź posłuszny, Izraelu, przykazaniom życiodajnym, nakłoń ucha, by poznać mądrość. Cóż się to stało, Izraelu,

Pieśń

1. Oto są baranki młode, oto ci, co zawołali alleluja! Dopiero przyszedł do zdrojów, światłością się napełnił, Alleluja, alleluja!

5. Już nam Paschą, Tyś jest Chryste, Wielkanocną też ofiarą. Tyś Przaśniki nasze czyste Dla dusz prostych z szczera wiarą.

2. Na Baranka Pańskich godach, W szat świątecznych czystej bieli, Po krwawego morza wodach Nieśmy Panu pieśń weseli.

6. O Ofiaro niebios święta, Ty moc piekła pokonywasz, Zrywasz ciężkie śmierci pęta, Wieniec życia nam zdobywasz.

3. W swej miłości wiekustej On nas swoją Krwią częstuje, Nam też Ciało swe preczyste Chrystus kapłan ofiaruje.

7. Chrystus piekło pogromiwszy Swoją zwyciężski znak roztacza, Niebo ludziom otworzywszy Króla mroków w więzy włacza.

4. Na drzwi świętą Krwią skropione Anioł mściciel z lękiem wзира, Pędzi morze rozdzielone, Wrogów w nurtach swych pożera.

8. Byś nam wiecznie, Jezu drogi, Wielkanocną był radością, Strzeż od grzechu śmierci srogiej Odrodzonych Twą miłością.

9. Chwała Ojcu i Synowi, który z martwych żywy wstaje I Świętemu też duchowi Niech na wieki nie ustaje.

Pieśń

1. U drzwi Twoich stoję, Panie, x2
 czekam na Twe zmiłowanie. x2

6. A nam pożywać zostawił, ażeby nas przez to zbawił.

2. Który pod postacią chleba, prawdziwy Bóg jesteś z nieba.

7. Święty, Mocny, Nieśmiertelny, w Majestacie Swym niezmierny.

3. W tej Hostyi jest Bóg żywy, choć zakryty, lecz prawdziwy.

8. Aniołowie się lękają, choć na Jego twarz patrzą.

4. W tym Najświętszym Sakramencie, obecny w każdym momencie.

9. Wszyscy niebiescy Duchowie, lękają się i królówie.

5. Jak wielki cud Bóg uczynił, gdy chleb w Ciało swe przemienił.

10. Niebo, ziemia ani morze, pojąć, co jest Bóg, nie może.

per omnes coelos **sedénsque ad dexteram tuam, promíssum Spíritum Sanctum in filios adoptionis effúdit**. Quapropter profúsis gáudiis totus in orbe terrarum mundus exsultat. Sed et supérnae Virtútes atque angélicae Potestátes hymnum glóriæ tuæ cóniunt, sine fine dicéntes:

W Kanonie następujące modlitwy ulegają zmianie:

Communicántes, **et diem sacratíssimum Pentecóstes celebrántes**, quo Spíritus Sanctus Apóstolis inínúmeris linguis apparuit: sed et memóriam venerántes...

Hanc igitur oblationem servitutis nostræ, set et cunctæ familiæ tuæ, quam tibi offerimus pro his quoque, **quos regenerare dignatus es ex aqua, et Spíritu Sancto, tribuens eis remissionem omnium peccatorum**, quæsumus Domine, ut placatus accipias: diesque nostros in tua pace disponas, atque ab æterna damnatione nos eripi, et in electorum tuorum iubeas grege numberari. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Communio (J 7:37-39)

Ultimo festivitátis die dicebat Iesus: Qui in me credit, flumina de ventre eius fluent aquæ vivæ: hoc autem dixit de Spíritu, quem accepturi erant credéntes in eum, alleluia, alleluia.

to wstąpiwszy ponad wszystkie niebiossa i **siedząc na prawicy Twojej zesłał w dniu dzisiejszym obiecane go Ducha Świętego na przybrane dzieci**. Dlatego cały okrąg ziemi tonie w nadmiarze radości. Lecz i Moce niebieskie, i anielskie Potęgi śpiewają hymn ku Twojej chwale, wołając bez końca:

W Kanonie następujące modlitwy ulegają zmianie:

Zjednoczeni w Świętych Obcowaniu, **obchodzimy przeświety dzień Pięćdziesiątnicy**, w którym Duch Święty ukazał się Apostołom pod postacią niezliczonych języków, i ze czcią wspominamy...

Prosimy Cię przeto, Panie, abys łaskawie przyjął tę ofiarę od nas sług Twoich, jak również od całego ludu Twego; składamy Ci ją za tych także, **których raczyłeś odrodzić z wody i Ducha Świętego, udzielając im odpuszczenia wszystkich grzechów**; racz dni nasze pokojem swym napelnić, od potępienia wiecznego nas uchronić i do grona wybranych swoich zaliczyć. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Communio (J 7:37-39)

W ostatnim dniu święta mówił Jezus: Kto wierzy we mnie, rzeki wody żywej popłyną z jego wnętrza. A to mówił o Duchu, którego otrzymać mieli wierzący weń, alleluja.

że jesteś w kraju nieprzyjaciół, wyędniały w ziemi obcej, uważany za nieczystego na równi z umarłymi, zaliczony do tych, co schodzą do Szeolu? Opuściłeś źródło mądrości. Gdybyś chodził po drodze Bożej, mieszkałbyś w pokoju na wieki. Naucz się, gdzie jest mądrość, gdzie jest siła i rozum, a poznasz równocześnie, gdzie jest długie i szczęśliwe życie, gdzie jest światłość dla oczu i pokój. Lecz któż znalazł jej miejsce lub kto wszedł do jej skarbców? Gdzie są zwierzchnicy narodów i panujący nad zwierzętami ziemi, ci, co igrają z ptakami powietrznymi, ci, co gromadzą srebro i złoto, w których ludzie złożyli ufność, a nie ma końca nabywaniu tych rzeczy, którzy obrabiają srebro, trudzą się, tak że prawie nie kończy się ich praca? Zniknęli i do Szeolu zstąpili, a inni stanęli na ich miejscach. Młodszy ujrzeli światło i zamieszkali na ziemi, ale drogi mądrości nie pojęli, nie poznali jej ścieżek, ani jej nie uchwycili, a synowie ich od drogi swej daleko odeszli. Nie słyszano o niej w Kanaanie ani w Temanie jej nie widziano. Synowie Hagar ubiegają się o mądrość tej ziemi, kupcy Merranu i Temanu, opowiadający baśnie i poszukiwacze wiedzy, drogi mądrości nie znają ani nie pamiętają o jej ścieżkach. O Izraelu, jakże wielki jest dom Boga, jakże obszerne miejsce posiadłości Jego! Wielki i nie mający końca, wysoki i niezmierzony. Tam urodzili się olbrzymi, sławni od początku, wielcy, biegli w walce.

Ale nie tych wybrał Bóg
ani im nie dał drogi do mądrości.
Zginęli dlatego, że mądrości nie mieli,
zginęli z powodu swej nierozwagi.
Któż wstąpił do nieba, aby ją wziąć,
któż ją z obłoków sprowadził?
Któż przeprawił się przez morze, a znalazł ją
i przywiózł ją w zamian za najlepsze złoto?
Nie ma nikogo, kto by znał jej drogę
i kto by rozpoznał jej ścieżkę.
Lecz zna ją Wszechwiedzący
i wynajdzie ją swoją mądrością.
Ten, który na czas bezkresny urządził ziemię
i napełnił ją stworzeniami czworonożnymi,
wysłał światło i poszło,
wezwał je, a ono posłuchało Go ze drżeniem.
Gwiazdy radośnie świecą na swoich strażnicach.
Wezwał je. Odpowiedziały: «Jesteśmy».
Z radością świecą swemu Stwórcy.
On jest Bogiem naszym.
I żaden inny nie może
z Nim się równać.
Zbadał wszystkie drogi mądrości
i dał ją słudze swemu, Jakubowi,
i Izraelowi, umiłowanemu swojemu.
Potem ukazała się ona na ziemi
i zaczęła przebywać wśród ludzi.

Modlitwa

Deus, qui nobis per Prophetarum ora
praecepisti temporaria relinquere atque ad
aeterna festinare: da famulis tuis; ut, quae
a te iussa cognovimus, implere cœlesti in-
spiratione valeamus. Per Dominum.

Boże, któryś nam przez usta proroków na-
kazał opuszczać dobra ziemskie, a kwapić
się ku wiecznym, daj sługom Twoim, aby-
śmy, znając Twe przykazania, wypełniali
je z pomocą łaski Twojej świętej.

Proroctwo VII (Ez 37,1–14)

Wizja wyschniętych kości

Prorok opisuje wizję ożywienia wysuszonych kości. Jak w widzeniu Ezechiela,
na rozkaz proroka kości zeschłe przyoblekają się w ciało i stają się wojskiem-
potężnym, tak dusze nasze przez Chrzest święty otrzymują nowe życie.

ia ego vivo, et vos vivétis. In illo die vos
cognoscétis, quia ego sum in Patre meo, et
vos in me, et ego in vobis. Qui habet man-
dáta mea et servat ea: ille est, qui diligit
me. Qui autem diligit me, diligétur a Patre
meo: et ego diligam eum, et manifestábo
ei meipsum.

Offertorium (Ps 103:30–31)

Emíte Spíritum tuum, et creabúntur, et re-
novábis fáciem terrae: sit glória Dómini in
saecula, allelúia.

Pieśń

1. Pamiątkę dnia świętecznego
Zesłania Ducha Świętego
Dziś z Kościołem obchodzimy
Dawcę darów pieśnią czcimy
Alleluja, alleluja.

2. Co Ezechiel zwiastował,
O czym Joel prorokował
To na oczy wszelkie ciało
W dzień święteczny oglądało. All.

3. Gdy Apostołowie mili
W tym dniu rzem się modlili,
Nad nimi się płomieniste
Jawią języki ogniste. All.

Sekreta

Múnera, quæsumus, Dómine, obláta sanc-
tífica: et corda nostra Sancti Spíritus illu-
stratione emúnda.

Prefacja o Duchu Świętym

Vere dignum et iustum est, æquum et sa-
lutáre, nos tibi semper et ubique grátias
ágere: Dómine sancte, Pater omnipotens,
aetérne Deus: per Christum, Dóminum no-
strum. Qui, hodierna die ascéndens su-

ogładał. Ale wy, Minie widzicie, ponieważ
Ja żyję i wy żyć będziecie. W owym dniu
poznacie, że Ja jestem w Ojcu moim, a wy
w Minie i Ja w was. Kto ma przykazania
moje i zachowuje je, ten Minie miłuje. Kto
zaś Minie miłuje, ten będzie umiłowany
przez Ojca mego, a również Ja będę go
miłował i objawię mu siebie».

4. Boskim ogniem zapaleniu,
Duchem Świętym napełnieniu,
śmiało Wśród tłumu wielkiego
Głoszą Ukrzyżowanego. All.

5. Święty Piotr jednym kazaniem,
Ducha Świętego działaniem,
Tak porusza słuchające,
Że nawraca trzy tysiące. All.

6. Dziwują się Elamici,
Z ziem dalekich prozelici
I Partowie i Medowie,
Że ich słyszą w swojej mowie. All.

Prosimy Cię, Panie, uświęć złożone dary i
oczyszc nasze serca światłem Ducha Świę-
tego.

ióribus pártibus, veníret Ephesus et invéníret quosdam discipulos: dixítque ad eos: Si Spíritum Sanctum accepístis credéntes? At illi dixerunt ad eum: Sed neque, si Spíritus Sanctus est, audívimus. Ille vero ait: In quo ergo baptizátí estis? Qui dixerunt: In Ioánnis baptísmate. Dixit autem Paulus: Ioánnes baptizávit baptísmo poeniténtiae pópulum, dicens: In eum, qui ventúrus esset post ipsum, ut créderent, hoc est in Iesum. His audítis, baptizátí sunt in nómine Dómini Iesu. Et cum ímposuísset illis manus Paulus, venit Spíritus Sanctus super eos, et loquebántur linguis, et prophétabant. Erant autem omnes viri fere dúodecim. Introgréssus autem synagógam, cum fídúcia loquebátur per tres menses, dísputans et suádens de regno Dei.

Alleluja (Ps 106:1, 116:1-2)

¶ Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in saeculum misericordia eius. Laudáte Dóminum, omnes gentes: et colaudáte eum, omnes pópuli,
 ¶ Quóniam confirmáta est super nos misericordia eius: et veritas Dómini manet in aeternum.

Ewangelia (J 14:15-21)

Duch Prawdy pozostanie z uczniami Jezusa

In illo témpore: Dixit Iesus discipulis suis: Si dilígitis me, mandata mea serváte. Et ego rogábo Patrem, et alium Paráclitum dabit vobis, ut máneat vobíscum in aeternum, Spíritum veritátis, quem mundus non potest accíperé, quia non videt eum nec scit eum. Vos autem cognoscétis eum: quia apud vos manébit et in vobis erit. Non relínquam vos órphanos: véniam ad vos. Adhuc módicum: et mundus me iam non videt. Vos autem vidétis me, qu-

W owych dniach spoczęła na mnie ręka Pana, i wyprowadził mnie On w duchu na zewnątrz, i postawił mnie pośród doliny. Była ona pełna kości. I polecił mi, abym przeszedł dokola nich, i oto było ich na obszarze doliny bardzo wiele. Były one zupełnie wyschłe. I rzekł do mnie: «Synu człowieczy, czy kości te powrócą znowu do życia?» Odpowiedziałem: «Panie Boże, Ty to wiesz». Wtedy rzekł On do mnie: «Prorokuj nad tymi kośćmi i mów do nich: „Wysłchcie kości, słuchajcie słowa Pana!” Tak mówi Pan Bóg: Oto Ja wam daję ducha po to, abyście się stali żywe. Chcę was otoczyć ściegami i sprawić, byście obrosły ciałem, i przybrać was w skórę, i dać wam ducha po to, abyście ożyły i poznały, że Ja jestem Pan». I prorokowałem, jak mi było polecone, a gdy prorokowałem, oto powstał szum i trzask, i kości jedna po drugiej zbliżały się do siebie. I patrzyłem, a oto powróciły ściegna i wyrosło ciało, a skóra pokryła je z wierzchu, ale jeszcze nie było w nich ducha. I powiedział On do mnie: «Prorokuj do ducha, prorokuj, o synu człowieczy, i mów do ducha: Tak powiada Pan Bóg: Z czterech wiatrów przybądź, duchu, i powieć po tych pobitych, aby ożyli». Wtedy prorokowałem tak, jak mi nakazał, i duch wstał w nich, a ożyli i stanęli na nogach – wojsko bardzo, bardzo wielkie. I rzekł do mnie: «Synu człowieczy, kości te to cały dom Izraela. Oto mówią oni: „Wysłchły kości nasze, minęła nadzieja nasza, już po nas”. Dlatego prorokuj i mów do nich: Tak mówi Pan Bóg: Oto otwieram wasze groby i wydobywam was z grobów, ludu mój, i wiodę was do kraju Izraela, i poznacie, że Ja jestem Pan, gdy wasze groby otworzę i z grobów was wydobędę, ludu mój. Udzielę wam mego ducha po to, byście ożyli, i powiodę was do kraju waszego, i poznacie, że Ja, Pan, to powiedziałem i wykonam» – mówi Pan wszechmogący.

Modlitwa

Dómine, Deus virtútum, qui collápsa réparas et reparáta consérvas: auge pópulos in tui nóminis sanctificatióne renovándos; ut omnes, qui sacro baptísmate diluúntur, tua semper inspiratióne dirigántur. Per Dóminum nostrum.

LITURGIA CHRZCIELNA

Po zakończeniu proroctw kapłan ubrany w kapę koloru fioletowego udaje się procesyjnie do chrzcielnicy. Procesję prowadzi posługujący z paschałem, za nim ministrant z krzyżem, po dwóch jego stronach idą akolici z zapalonymi świecami, następnie usługujący, duchowieństwo wg porządku starszeństwa, celebrans z diakonem i subdiakonem. W trakcie procesji śpiewa się:

Psalm 41, 2-4

Sicut cervus desiderat ad fontes aquarum: ita desiderat anima mea ad te, Deus.
 ¶ Siftivit anima mea ad Deum vivum: quando veniam, et apparebo ante faciem Dei?
 ¶ Fuerunt mihi lacrimae meae panes die ac nocte, dum dicitur mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus?

Jak jelen spragniony dąży do strumieni wody, tak dusza ma tęskni za Tobą, Boże.
 ¶ Tęskni ma dusza za Bogiem żywym, kiedyż przyjdę i stanę przed Bożym obliczem?
 ¶ Łzy moje są mi pokarmem we dnie i w nocy, gdy mówią do mnie co dzień «Gdzież jest twój Bóg?»

Modlitwa na progu baptysterium

¶ Dominus vobiscum.
 R. Et cum spiritu tuo.
 Orémus.
 Concède, quæsumus, omnipotens Deus: ut, qui sollemnitatem doni Sancti Spiritus cõlinus, cõlestibus desideris accens, fontem vitæ sitiamus. Per omnia sæcula sæculõrum.
 R. Amen.

¶ Pan z Wami.
 R. I z duchem Twoim.
 Módlmy się.
 Daj, prosimy Cię, wszechmogący Boże, abyśmy święcąc uroczystość Zesłania Ducha Świętego, niebieską żądą zapalenia, pragnęli zdroju żywota. Przez wszystkie wieki wieków.
 R. Amen.

Poświęcenie wody chrzcielnej

¶ Dominus vobiscum.
 R. Et cum spiritu tuo.
 Orémus.
 Omnipotens sempiternè Deus, adesto magnæ pietatis tuæ mysteriis, adesto sacramentis: et ad recreandos novos populos, quos tibi fons baptismatis paruit, spiritum adoptionis emitte; ut, quod nostræ humilitatis gerendum est ministerio, virtutis tuæ impleatur effectus. Per Dominum nostrum Iesum Christum, Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus: per Omnia sæcula Sæculõrum.
 ¶ Amen.
 ¶ Dominus vobiscum.
 R. Et cum spiritu tuo.
 ¶ Sursum corda.

¶ Pan z Wami.
 R. I z duchem Twoim.
 Módlmy się.
 Wszechmogący, wiekuisty Boże, bądź obecny w tych tajemnicach Twojej wielkiej dobroci, bądź obecny w sakramentach i zeszli ducha przybrania, aby dać nowe życie ludowi, który rodzi się w źródle chrzcielnym. Spraw, aby poświęcenie, które ma się dokonać przez naszą niegodną posługę, otrzymało skuteczność dzięki Twojej mocy. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twojego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg przez wszystkie wieki wieków.
 ¶ Amen.
 ¶ Pan z wami.
 R. I z duchem twoim.
 W górę serca.

MSZA ŚWIĘTA WIGILII PIĘCDZIESIĄTnicy

Odnowiwszy w sobie łaskę Chrztu, który nas wszczepił w misterium śmierci i Zmartwychwstania Pańskiego, składamy ofiarę Mszy świętej, W tej Ofierze w sakramentalny sposób stanie się obecne misterium paschalne, to jest tajemnicze przejście Chrystusa przez śmierć do nowego życia. Kapłan i usługujący ubrani w szaty mszalne koloru czerwonego udają się procesyjnie do ołtarza. W tym czasie chór kontynuuje Litanię, aż do końcowego Kyrie eleison. Teksty mszalne wyśławiają działanie Ducha Świętego w duszy ochrzczonego i bierzmowanego. Działanie Ducha św. Podobne jest do światła rozpraszającego ciemność i wody podtrzymującej życie na ziemi. Po okadzeniu ołtarza i odmówieniu Kyrie celebrans intonuje uroczyste Gloria, w podobny sposób jak w Wigilię Paschalną. Podczas hymnu dzwonią wszystkie dzwony.

Kolekta

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus: ut claritatis tuæ super nos splendor effluat; et lux tuæ lucis eorum, qui per gratiam tuam renati sunt, Sancti Spiritus illustratione confirmet.

Wszechmogący Boże, spraw, niech za-błyśnie nad nami blask Twojej chwały, a światło Twojej jasności niechaj umocni oświeceniem Ducha Świętego tych, którzy odrodzili się przez łaskę.

Epistoła (Dz 19:1-8)

Uczniowie Jana Chrzciela w Efezie przyjmują chrzest

In diebus illis: Factum est, cum Apóllo es- set Corinthi, ut Paulus, peragratis super-

W owym czasie, kiedy Apollós znajdował się w Koryncie, Paweł przeszedł okolice

- R. Te rogámus, audi nos.
 V. Ut domnum apostólicum et omnes ecclesiásticos órdenes in sancta religiône conservare dignéris.
 R. Te rogámus, audi nos.
 V. Ut inimicos sanctæ Ecclesiæ humiliare dignéris.
 R. Te rogámus, audi nos.
 V. Ut régibus et princípibus christiánis, pacem et veram concórdiam donare dignéris.
 R. Te rogámus, audi nos.
 V. Ut nosmetipsos in tuo sancto servítio confortare et conservare dignéris.
 R. Te rogámus, audi nos.
 V. Ut ómnibus benefactoribus nostris sempitérna bona retribuas.
 R. Te rogámus, audi nos.
 V. Ut fructus terræ dare et conservare dignéris.
 R. Te rogámus, audi nos.
 V. Ut ómnibus fidélibus defunctis réquiem ætérnam donare dignéris.
 R. Te rogámus, audi nos.
 V. Ut nos exaudire dignéris.
 R. Te rogámus, audi nos.
 V. Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi.
 R. Parce nobis, Dómine.
 V. Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi.
 R. Exaudi nos, Dómine.
 V. Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi.
 R. Miserere nobis.
 V. Christe, audí nos.
 R. Christe, exáudi nos.
 R. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.
 V. Abyś Namiestnika Apostolskiego i wszystkie duchowne stany w świętej pobożności zachować raczył.
 R. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.
 V. Abyś nieprzyjaciół Kościoła świętego upokorzyć raczył.
 R. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.
 V. Abyś panującym i rządóm chrześcijańskim pokój i zgodę prawdziwą dać raczył.
 R. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.
 V. Abyś nas samych w służbie Swej świętej utwierdzić i zachować raczył.
 R. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.
 V. Abyś wszystkim dobrodziejom naszym uczynność ich wiekuiłą zapłatą nagrodzić raczył.
 R. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.
 V. Abyś urodzaje ziemskie dać i zachować raczył.
 R. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.
 V. Abyś wszystkim wiernym zmarłym wieczny odpoczynek dać raczył.
 R. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.
 V. Abyś nas wysłuchać raczył.
 R. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.
 V. Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata.
 R. Przepuść nam, Panie.
 V. Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata.
 R. Wysłuchaj nas, Panie.
 V. Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata.
 R. Zmiłuj się nad nami.
 V. Chryste, usłysz nas.
 R. Chryste, wysłuchaj nas.

- R. Habémus ad Dóminum.
 V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
 R. Dignum et iustum est.
 Vere dignum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere, Domine, sancte Pater, omnipotens ætérne Deus: qui invisibili potentia, sacramentorum tuorum mirabiliter operaris effectum: et licet nos tantis mysteriis exsequendis simus indigni: tu tamen gratiæ tuæ dona non deserens, etiam ad nostras preces aures tuæ pietatis inclinas. Deus, cuius Spiritus super aquas inter ipsa munda primordia ferebatur: ut iam tunc virtutem sanctificationis, aquarum natura conciperet. Deus, qui nocentis mundi crimina per aquas abluis, regenerationis speciem in ipsa diluvii effusione signasti: ut, unius eiusdemque elementi mysterio, et finis esset vitii, et origo virtutibus. Respice, Domine, in faciem Ecclesiæ tuæ, et multiplica in ea regenerationes tuas, qui gratiæ tuæ affluentis impetu lætificas civitatem tuam: fontemque baptismatis aperis toto orbe terrarum gentibus innovandis: ut, tuæ maiestatis imperio, sumat Unigeniti tui gratiam de Spiritu Sancto.
 R. Wzniesliśmy je ku Panu.
 V. Dzięki składajmy Panu, Bogu naszemu.
 R. Godne to i sprawiedliwe.
 Zaprawdę godne to i sprawiedliwe, słusze i zbawienne, abyśmy zawsze i wszędzie Tobie składali dziękczynienie, Panie, Ojcze święty, wszechmogący wieczny Boże! Twoja niewidzialna moc nadaje sakramentom cudowną skuteczność i chociaż jesteśmy niegodni sprawować tak wielkie tajemnice, Ty nie zapominasz o darach Twojej łaski i skłaniasz miłościwie ucho nawet ku naszym prośbom. Duch Twój, o Boże, unosił się nad wodami w samym zaraniu świata, aby już wtedy żywił wody otrzymał zaczątek mocy uświęcania. Boże, Ty obmywając wodą zbrodnie występnego świata, potop uczyniłeś obrazem mającego nadejść odrodzenia przez Chrztęst, ten sam bowiem żywił wody w tajemniczy sposób kładzie kres występkom i stanowi początek cnót. Wejrzyj, Panie, na oblicze Kościoła Twojego i pomnóż w nim zastęp Twych dzieci. Ty rozweselasz królestwo Twoje obfitym strumieniem Swoich łask i otwierasz źródło chrzcielna do odrodzenia ludów pogańskich na całej kuli ziemskiej. Niech z woli Twego majestatu woda ta otrzyma łaskę Twego Jednorodzonego Syna z Ducha Świętego.

Czyni dłonią znak krzyża na wodzie, wyciera dłonie w ręcznik i kontynuuje:

Qui hanc aquam, regenerandis hominibus præparatam, arcana sui numinis admixtione fecundet: ut, sanctificatione concepta, ab immaculato divini fontis utero, in novam renata creaturam, progenies cælestis emergat: et quos aut sexus in corpore, aut ætas discernit in tempore, omnes in unam pariat gratia mater infantiam. Procul ergo hinc, iubente te, Do-

Niech Duch Święty przez tajemnicze działanie swej mocy uczyni płodną tę wodę przygotowaną do odrodzenia ludzi, aby z czystego łona tego Bożego źródła wyrzuciło się niebiańskie pokolenie poczęte w świętości i zrodzone do nowego życia. Niech łaska jak matka zrodzi ich do jednego dzieciństwa, mimo różnic płci i wieku. Niech więc, o Panie, na Twój roz-

mine, omnis spiritus immundus abscedat: procul tota nequitia diaboli: fraudis ab-sistat. Nihil hoc loci habeat contrariæ vir-tutis admixtio: non insidiando circumvolet: non latendo subrepat: non inficiendo cor-rumpat.

Dotyka ręką wody.

Sit hæc sancta et innocens creatura, libe-ra ab omni impugnatoris incursu, et to-tius nequitie purgata discessu. Sit fons vivus, aqua regenerans, unda purificans: ut omnes hoc lavacro salutifero diluendi, operante in eis Spiritu Sancto, perfectæ purgationis indulgentiam consequantur.

Czyni trzy znaki krzyża nad wodą mówiąc:

Unde benedico te, creatura aquæ, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum: per Deum, qui te, in principio, verbo separavit ab arida: cuius Spiritus super te ferebatur.

Ręką rozdziela wodę i rozlewają ją na cztery strony świata.

Qui te paradisi fonte manare fecit, et in quatuor fluminibus totam terram rigare præcepit. Qui te in deserto amaram, suavi-tate indita, fecit esse potabilem, et sitienti populo de petra produxit. Bene dico te et per Iesum Christum Filium eius unicum, Dominum nostrum: qui te in Gana Galilæe signo admirabili, sua potentia conver-tit in vinum. Qui pedibus super te ambulavit: et a Ioanne in Iordane in te baptizatus est. Qui te una cum sanguine de latere suo produxit: et discipulis suis iussit, ut cre-dentes baptizarentur in te, dicens: Ite, do-centes omnes gentes, baptizantes eos in no-

kaz precz stąd uchodzi wszelki duch nie-czysty, niech precz odstąpi cała przewrot-ność zdrażdieckiego szatana. Niech nie znajdzie tu przystępu wpływ wrazęj mo-cy, niech nie krąży ona gotując zasady, niech się nie wkrada po kryjomu, niech się nie wazy psuć i zarażać.

Niech to święte i niewinne stworzenie bę-dzie wolne od wszelkiej napaści przeciwnika i oczyszczone przez usunięcie wszelkiej nieprawości. Niech będzie źródłem życia, wodą odprowadzającą, falą oczyszczającą, aby wszyscy, którzy zostaną obmyci w tej zbawiennej kąpieli, otrzymali łaskę do-skonałego oczyszczenia za sprawą Ducha Świętego.

Przeto błogosławie cię, wodo, w imię Bo-ga ✠ żywego, w imię Boga ✠ prawdziwe-go, w imię Boga ✠ świętego, w imię Boga, który na początku słowem oddzielił cię od suchej ziemi, którego Duch unosił się nad tobą.

On to sprawił, żeś wytrysnęła z rajske-go źródła i czterema strumieniami zrosiła całą ziemię; On to na puszczę, gdyś była gorzką, przemienił cię w słodką i zdał-ną do picia oraz wyprowadził cię ze ska-ły dla napojenia spragnionego ludu. Bło-gosławie cię w imię Jezusa Chrystusa, Je-go Jedynego Syna a Pana naszego, który w Kanie Galilejskiej przemienił cię w wi-no przedziwnym cudem swej potęgi. On to własnymi stopami chodził po tobie i w twoich falach został ochrzczony przez Ja-na w Jordanie. On cię wytoczył ze Swego boku razem z kwią, uczniom swoim kazal tobą chrzcić wierzących, mówiąc : «Idźcie

✠. Oráte pro nobis.
 ✠ Omnes Sancti et Sanctæ Dei.
 ✠. Intercédite pro nobis.
 ✠ Propitius esto.
 ✠. Parce nobis, Dómine.
 ✠ Propitius esto.
 ✠. Exaudi nos, Dómine.
 ✠. Ab omni malo.
 ✠. Libera nos, Dómine.
 ✠. Ab omni peccáto.
 ✠. Libera nos, Dómine.
 ✠. A morte perpétua.
 ✠. Libera nos, Dómine.
 ✠. Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ.
 ✠. Libera nos, Dómine.
 ✠. Per adventum tuum.
 ✠. Libera nos, Dómine.
 ✠. Per nativitátem tuam.
 ✠. Libera nos, Dómine.
 ✠. Per baptísmum et sanctum ieiúnum tuum.
 ✠. Libera nos, Dómine.
 ✠. Per crucem et passiónem tuam.
 ✠. Libera nos, Dómine.
 ✠. Per mortem et sepultúram tuam.
 ✠. Libera nos, Dómine.
 ✠. Per sanctam resurrectionem tuam.
 ✠. Libera nos, Dómine.
 ✠. Per admirábilem ascensiónem tuam.
 ✠. Libera nos, Dómine.
 ✠. Per adventum Spiritus Sancti Parácliti.
 ✠. Libera nos, Dómine.
 ✠. In die iudicii.
 ✠. Libera nos, Dómine.
 ✠. Peccatores.
 ✠. Te rogámus, audi nos.
 ✠. Ut nobis parcas.
 ✠. Te rogámus, audi nos.
 ✠. Ut Ecclésiám tuam sanctam régere et conserváre digneris.
 ✠. Módlcie się za nami.
 ✠. Wszyscy Święci i Święte Boże.
 ✠. Przyczynicie się za nami.
 ✠. Bądź nam miłościw.
 ✠. Przepuść nam, Panie.
 ✠. Bądź nam miłościw.
 ✠. Wysłuchaj nas, Panie.
 ✠. Od zła wszelkiego.
 ✠. Wybaw nas, Panie.
 ✠. Od grzechu każdego.
 ✠. Wybaw nas, Panie.
 ✠. Od śmierci wiecznej.
 ✠. Wybaw nas, Panie.
 ✠. Przez tajemnicę świętego Wcielenia Twego.
 ✠. Wybaw nas, Panie.
 ✠. Przez przyjście Twoje.
 ✠. Wybaw nas, Panie.
 ✠. Przez narodzenie Twoje.
 ✠. Wybaw nas, Panie.
 ✠. Przez Chrześ i święty Post Twój.
 ✠. Wybaw nas, Panie.
 ✠. Przez Krzyż i Mękę Twoją.
 ✠. Wybaw nas, Panie.
 ✠. Przez Śmierć i Pogrzeb Twój.
 ✠. Wybaw nas, Panie.
 ✠. Przez święte Zmartwychwstanie Twoje.
 ✠. Wybaw nas, Panie.
 ✠. Przez cudowne Wniebowstąpienie Twoje.
 ✠. Wybaw nas, Panie.
 ✠. Przez Przyjście Ducha Świętego Pocięszyciela.
 ✠. Wybaw nas, Panie.
 ✠. W dzień sądu.
 ✠. Wybaw nas, Panie.
 ✠. My grzeszni.
 ✠. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.
 ✠. Abyś nam grzechy odpuścić raczył.
 ✠. Ciebie prosimy, wysłuchaj nas.
 ✠. Abyś Kościołem Swym świętym rządził i zachować go raczył.

☩ Omnes sancti Discipuli Dómini. R. Oráte pro nobis.	☩ Wszyscy święci Uczniowie Pańscy. R. Módlcie się za nami.
☩ Sancte Stéphanie. R. Ora pro nobis.	☩ Święty Szczepanie. R. Módl się za nami
☩ Sancte Laurénti. R. Ora pro nobis.	☩ Święty Wawrzyniec. R. Módl się za nami
☩ Sancte Vincénti. R. Ora pro nobis.	☩ Święty Wincenty. R. Módl się za nami.
☩ Omnes sancti Mártýres. R. Oráte pro nobis.	☩ Wszyscy święci Męczennicy. R. Módlcie się za nami
☩ Sancte Silvéster. R. Ora pro nobis.	☩ Święty Sylwestrze. R. Módl się za nami
☩ Sancte Gregóri. R. Ora pro nobis.	☩ Święty Grzegorz.
☩ Sancte Augustíne. R. Ora pro nobis.	☩ Módl się za nami.
☩ Omnes sancti Pontífices et Confessóres. R. Oráte pro nobis.	☩ Święty Augustynie. R. Módl się za nami
☩ Omnes sancti Doctóres. R. Oráte pro nobis.	☩ Wszyscy święci Biskupi i Wyznawcy. R. Módlcie się za nami.
☩ Sancte Antóni. R. Ora pro nobis.	☩ Módlcie się za nami.
☩ Sancte Benedícte. R. Ora pro nobis.	☩ Święty Antoni. R. Módl się za nami.
☩ Sancte Domínice. R. Ora pro nobis.	☩ Módl się za nami.
☩ Sancte Francísce. R. Ora pro nobis.	☩ Święty Benedykt.
☩ Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ. R. Oráte pro nobis.	☩ Módl się za nami
☩ Sancte Mónachi et Eremítæ. R. Oráte pro nobis.	☩ Święty Dominik.
☩ Sancta María Magdaléna. R. Ora pro nobis.	☩ Módl się za nami.
☩ Sancta Agnes. R. Ora pro nobis.	☩ Święty Franciszku. R. Módl się za nami
☩ Sancta Cæcília. R. Ora pro nobis.	☩ Wszyscy święci Kapłani i Lewici. R. Módlcie się za nami.
☩ Sancta Agatha. R. Ora pro nobis.	☩ Módlcie się za nami.
☩ Sancta Anastásia. R. Ora pro nobis.	☩ Wszyscy święci Zakonnicy i Pustelnicy. R. Módlcie się za nami.
☩ Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ.	☩ Święta Mario Magdaleno. R. Módl się za nami.
	☩ Święta Agnieszko. R. Módl się za nami.
	☩ Święta Cecylia. R. Módl się za nami.
	☩ Módl się za nami.
	☩ Święta Agata. R. Módl się za nami.
	☩ Módl się za nami.
	☩ Święta Anastazjo. R. Módl się za nami
	☩ Wszystkie święte Dziewice i Wdowy.

mine Patris, et Fili, et Spiritus Sancti. i nauczajcie wszystkie narody, chrzcząc je w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Następnie czytając (lub w tonie lekcji) kontynuuj:

Hæc nobis præcepta servantibus, tu, Deus Gdý będziemy spełniać to przykazanie, Ty, omnípotens, clemens adesto: tu benignus Boże wszechmogący, przybądź nam laską-aspirá. wie z pomocą i w dobroci Twojej ześlij tchnienie Twego Ducha.

Tchnie trzykrotnie w kształcie krzyża ✠ i mówi:

Tu has simplices aquas tuo ore benedicito: Pobłogosław tę czystą wodę tchnieniem ut præter naturalem emundationem, qu- Twoich ust, aby oprócz naturalnej wła-am lavándis possunt adhibere corpóribus, ściwości oczyszczania ciał tych, którzy sint etiam purificándis méntibus effícaces. się nią myją, otrzymała moc oczyszczania dusz.

Wstawiając paschał do wody śpiewa w tonie prefacji:

Descendat in hanc plenitudinem fontis Niech moc Ducha Świętego zstąpi w wodę virtus Spiritus Sancti. wypelniającą to źródło chrzcielne.

Wyciąga paschał z wody i wstawia go ponownie głębiej powtarzając *Descéndat. Ponownie wyciąga paschał i wstawia po raz trzeci tym razem na dno i powtarza Descéndat. Następnie trzymając paschał w wodzie kapłan tchnie trzykrotnie w wodę formując grecką literę Ψ, od której rozpoczyna się wyraz PSYCHE, to znaczy dusza:*

Totamque huius aquæ substantiam, rege- Niech zapłodni całą tę wodę dając jej moc nerandi fecundet effectum. odradzania.

Paschał wyjmując się z wody i odstawia na swoje miejsce. Celebrans kontynu-

uje: Hic omnium peccatorum maculae deleantur: hic natura ad imaginem tuam condita, et ad honorem sui reformata principii, concitis vetustatis squaloribus emundet: ut omnis homo, sacramentum hoc regenerationis ingressus, in veræ innocentiae novam infantium renascatur. Niech tutaj zostaną obmyte znaczy grzech. Niech tutaj natura stworzona na Twój obraz i przywrócona do pierwotnej godności zostanie oczyszczona od wszelkich zaszczepionych brudów, aby każdy człowiek, który przystąpi do tego sakramentu odrodzenia, odżył jako nowe dziecko w prawdziwej niewinności.

Czytając

Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, Sy-Fílium tuum: Qui ventúrus est iudicare vi-na Twego, który przyjdzie sądzić żywych

vos et mortuos, et sēculum per ignem
 R. Amen. i umarłych i świat przez ogień.
 R. Amen

Jeden z usługujących nabiera wody do osobnego naczynia do kropielnic, poświęcen i tp. Kapłan kropi wiernych wodą święconą, w tym czasie można śpiewać stosowną pieśń.

Pieśń na pokropienie

1. Com przyrzekł Bogu przy chrzcie raz, Dotrzymać pragnę szczerze. Kościół słuchać w każdy czas, I w świętej wytrwać wierze.	2. W Kościele tym jest z Ciałem, Krwią, Bóg pod postacią chleba Swym Ciałem Karni duszę mą, By żyła w nim dla nieba.
---	---

Ref.: O Panie Boże, dzięki Ci,
 Żeś mi Kościół otwart drzwi.
 W nim żyć, umierać pragnę.
 Ref.: W to wierzyć zawsze mocno chcę,
 Bo tego kościół uczy mnie.
 W nim żyć, umierać, pragnę.

Do pozostałej części pozostawionej w chrzcielnicy kapłan wlewa Olej Katechumenów na kształt krzyża i mówi:

Sanctificetur et fecundetur fons iste Oleo
 salutis renascētibz ex eo, in vitam ætér-
 nam. Niech Olej zbawienia uświęci tę wodę i da
 jej moc odradzania na życie wieczne.

Wlewa Krzyżmo w podobny sposób jak powyżej i mówi:

Infusio Chrismatis Dómini nostri Jesu Wlanie Krzyżma Pana naszego Jezusa
 Christi, et Spiritus Sancti Parácliti, fiat in Chrystusa i Ducha Świętego Poczyszczająca
 nómine sanctæ Trinitátis. niech się dokona w imię Trójcy Świętej.

Następnie wlewa jednocześnie Olej Katechumenów oraz Krzyżmo w podobny sposób jak powyżej i mówi:

Commixtio Chrismatis sanctificatiónis, et Olei unctiōnis, et Aquæ baptis-matis, pari- ter fiat in nómine Pa ꝥ tris, et Fi ꝥ Ii, et Spiritus ꝥ Sancti.	Zmieszanie Krzyżma uświęcającego, Ole- ju namaszczenia i wody chrzcielnej nie- chaj się dokona w imię Oj ꝥ ca i Sy ꝥ na i Ducha ꝥ Świętego. R. Amen
--	---

**Jeżeli są kandydaci, udziela się Chrztu i Bierzmowania. Co do zasady Bierzmo-
 wania udziela biskup, zwykły kapłan może jednak otrzymać od biskupa spe-
 cjalne pełnomocnictwo do udzielania tego sakramentu. Jeżeli nie ma kandyda-
 tów do chrztu lub bierzmowania, rozpoczyna się śpiew Litanii do Wszystkich
 Świętych.**

Do ceremonii Chrztu i Bierzmowania celebrans zakłada szaty w kol. białym.

Y Pater de cælis, Deus. R. Misérére nobis. Y Fili Redemptor mundi, Deus. R. Misérére nobis. Y Spiritus Sancte, Deus. R. Misérére nobis. Y Sancta Trinitas, unus Deus. R. Misérére nobis. Y Sancta María. R. Ora pro nobis. Y Sancta Dei Génatrix. R. Ora pro nobis. Y Sancta Virgo vírginum. R. Ora pro nobis. Y Sancte Michaël. R. Ora pro nobis. Y Sancte Gábríel. R. Ora pro nobis. Y Sancte Ráphaël. R. Ora pro nobis. Y Omnes sancti Angeli et Archángeli.	Y Ojcie z nieba, Boże. R. Zmiłuj się nad nami. Y Synu, Odkupicielu świata, Boże. R. Zmiłuj się nad nami. Y Duchu Święty, Boże. R. Zmiłuj się nad nami. Y Święta Trójco, jedyny Boże. R. Zmiłuj się nad nami. Y Święta Maryjo. R. Módl się za nami. Y Święta Boża Rodzicielko. R. Módl się za nami. Y Święta Panno nad pannami. R. Módl się za nami. Y Święty Michale. R. Módl się za nami. Y Święty Gábríelu. R. Módl się za nami. Y Święty Rafał. R. Módl się za nami. Y Wszyscy święci Aniołowie i Archanio- łowie.
---	--

R. Oráte pro nobis. Y Omnes sancti beatórum Spírituum órdines.	R. Módlcie się za nami. Y Wszystkie święte niebieskie Duchy.
--	---

R. Oráte pro nobis. Y Sancte Ioánnes Baptista.	R. Módlcie się za nami. Y Święty Janie Chrzcielu.
---	--

R. Ora pro nobis. Y Sancte Ioseph.	R. Módl się za nami. Y Święty Józefie.
---------------------------------------	---

R. Ora pro nobis. Y Omnes sancte Patriárchæ et Prophétæ.	R. Módl się za nami. Y Wszyscy święci Patriarchowie i Protocy.
---	---

R. Oráte pro nobis. Y Sancte Petre.	R. Módlcie się za nami. Y Święty Piotrze.
--	--

R. Ora pro nobis. Y Sancte Paule.	R. Módl się za nami. Y Święty Pawle.
--------------------------------------	---

R. Ora pro nobis. Y Sancte Andréa.	R. Módl się za nami. Y Święty Andrzeju.
---------------------------------------	--

R. Ora pro nobis. Y Sancte Ioánnes.	R. Módl się za nami. Y Święty Janie.
--	---

R. Ora pro nobis. Y Omnes sancti Apóstoli et Evangelistæ.	R. Módl się za nami. Y Wszyscy święci Apostołowie i Ewange- liści.
--	--

R. Oráte pro nobis.	R. Módlcie się za nami.
---------------------	-------------------------

Oremus.

Deus, qui Apostolis tuis Sanctum dedisti Spiritum et per eos, eorumque successorum, ceteris fidelibus tradendum esse voluisti; respice propitius ad humilitatis nostrae famulatum, et praesta; ut eorum corda, quorum frontes sacro Chrismate dealuimus, et signo sanctae Crucis signavimus, idem Spiritus Sanctus in eis superveniens, templum gloriae suae dignanter inhabitando perficiat. Qui cum Patre, et Spiritu Sancto vivis, et regnas Deus, in saecula saeculorum.

R. Amen.

Celebrans mówi:

Ecce sic benedicetur omnis homo, qui timet Dominum.

Błogosławieństwo bierzmowanych

Bene et dicat vos Dominus ex Sion, ut videatis bona Jerusalem omnibus diebus vitae vestrae, et habeatis vitam aeternam.

R. Amen.

R. Amen.

R. Amen.

LITANIA DO WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH

Po skończonej Liturgii Chrześcijańskiej rozpoczyna się śpiew litanii do wszystkich świętych. Wezwania śpiewa dwóch lub więcej kantorów. Po wezwaniu *Sancta Trinitas Unus Deus* kapłan i usługujący procesjonalnie udają się do ołtarza. Po powrocie klękają, a kantorzy śpiewają litanie pośredku chóru. W drugiej części Litanii kapłan z usługującymi wstają i udają się do zakrystii. W tym czasie zapala się świece i przygotowuje ołtarz do Mszy św.

V. Kyrie eléison.

R. Kyrie eléison.

V. Christe eléison.

R. Christe eléison.

V. Kyrie eléison.

R. Kyrie eléison.

V. Kyrie, eleison.

R. Kyrie, eleison.

V. Christe, eleison.

R. Christe, eleison.

V. Kyrie, eleison.

R. Kyrie, eleison.

CHRZEST

Jeżeli są kandydaci do Chrztu Świętego, celebrans chrzci ich teraz. Ceremonie wstępne opisane w rytuale odprawiane są przed główną Liturgią lub podczas odczytywania proroków, teraz zaś celebrujący kapłan zwraca się do chrzczonego lub jego rodziców:

V. N., czy wierzysz w Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi?

R. Wierzę.

V. Czy wierzysz w Jezusa Chrystusa, Syna Jego jedynego, Pana naszego, narodzonego i umęczonego?

R. Wierzę.

V. Czy wierzysz i w Ducha Świętego, święty Kościół powszechny, Świętych obcowanie, grzechów odpuszczenie, ciała zmartwychwstanie i żywot wieczny?

R. Wierzę.

Następnie kapłan pyta:

N., czy chcesz być ochrzczony?

Chrzestni dziecka bądź dorosły odpowiada:

Chcę.

Następnie kapłan polewa wodę trzykrotnie głowę dziecka lub dorosłego mówiąc:

N., EGO TE BAPTIZO IN NOMINE PA- N., JA CIEBIE CHRZCZĘ W IMIĘ OJCA TRIS, ET FILII ET SPIRITUS SANCTI. I SYNA I DUCHA ŚWIĘTEGO. AMEN

Następnie kapłan mówi:

Bóg wszechmogący, Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który cię odrodził z wody i z Ducha Świętego oraz udzielił ci odpuszczenia wszystkich grzechów, niechaj cię namaści Krzyżem zbawienia w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

Po tych słowach namaższa głowę ochrzczonego Krzyżem Świętym mówiąc:

Deus omnipotens, Pater Domini nostri Jesu Christi, qui te regeneravit ex aqua, et Spiritu Sancto, quique dedit tibi remissionem omnium peccatorum, ipse te lineat Chrismate salutis et in eodem Christo Jesu Domino nostro, in vitam aeternam.

Kapłan zwraca się do ochrzczonego:

V. Pókój z Tobą

R. I z duchem Twoim.

Następnie kapłan nakłada na ochrzczonego białą szatę i mówi:

